

Abstrakt

Tato práce pojednává o vlivu nových sociálních hnutí na rozvoj Západního Berlína s důrazem na čtvrť Kreuzberg a občanskou iniciativu SO 36, a sice v časovém období od roku 1979 do roku 1984. Hlavním cílem práce je zodpovědět otázky, jakými způsoby nová sociální hnutí ovlivnila městskou a bytovou politiku Západního Berlína, a jaké kroky podnikali členové kreuzberských sociálních hnutí k její změně kromě fyzického obsazení domů. Práce se v širším kontextu zabývá novými sociálními hnutími v SRN, především pak squattingem v Západním Berlíně. Dále se práce věnuje i západoberlínské městské části Kreuzberg a jejímu vývoji po stavbě Berlínské zdi do počátku vlny squattingu na konci 70. let včetně popisu tehdejší urbánní politiky. Ústředním tématem práce je přitom občanská iniciativa SO 36, která prvními obsazeními prázdných domů za účelem jejich opravy přispěla ke vzniku vlny squattingu v Kreuzbergu a potažmo i jiných částech Západního Berlína. V práci jsou analyzovány různé způsoby, jakými se členové iniciativy snažili ovlivnit tehdejší městskou a bytovou politiku, jako např. vydávání vlastního měsíčníku či informačních letáků. Dále se práce zabývá i postojem významných západoberlínských politických stran ke squattingu včetně pokusů o jeho eliminaci prosazovaných jednotlivými vládami. Výsledkem interakce squatterů s městským vedením nakonec byla legalizace velké části squatů společně se zásadní změnou kursu městské i bytové politiky, kdy se dostala do popředí renovace původní zástavby namísto její demolice a výstavby nových bytových domů.